

omskapte tusener av mål jord av landet vårt til betong- og steinørkener. Overfor denne mer konsentrerte form for jordødeleggelse stod vi maktesløse. Når det gjelder jordødeleggelsen ved urasjonell torvdrift, så foregår denne mer spredt, og ikke i tysk krigstempo, men i det lange løp blir det likevel store vidder som legges øde, som vi har hørt. Denne jordødeleggelsen, som vi selv er skyld i, kan og må vi sørge for blir stanset. Hvis ikke, vil forholdene i mange av våre kystbygder bli vanskeligere og vanskeligere, så vi til slutt står overfor nesten uløselige problemer. Jeg vil derfor inntrengende henstille til det ærede Storting at denne sak nå blir tatt opp i sin fulle bredde — og løst.

REPRESENTANTMØTE OG ÅRSMØTE I DET NORSKE MYRSELSKAP.

Representantmøte.

Representantmøtet ble holdt den 10. mars d. å. i Landbrukssalen, Bøndernes Hus, Oslo. Møtet ble ledet av Det norske myrselskaps formann, godseier Carl Løvenskiold.

1. Årsmelding og regnskap for 1946 med revisors beretning forelå og referertes. Begge ble enstemmig godkjent. Styret ble enstemmig bevilget ansvarsfrihet for regnskapet.

2. Styrevalg. De uttredende medlemmer av styret var direktør Haakon O. Christiansen, Trondheim, og grosserer Harald Sundt, Oslo. Direktør Haakon O. Christiansen ble gjenvalgt, og i stedet for grosserer Sundt som frabad seg gjenvalg, ble skoginspektør Ivar Ruden, Sandvika, valgt til medlem av styret.

De øvrige medlemmer av styret er:

Godseier Carl Løvenskiold, Ullern.

Statsgeolog dr. Gunnar Holmsen, Vettakollen.

Konsulent, gårdbruker Knut Vethe, Asker.

Direktør dr. Aasulv Løddesøl, Bygdøy.

3. Valg av formann og nestformann. Både formannen og nestformannen, henholdsvis godseier Carl Løvenskiold og statsgeolog dr. Gunnar Holmsen, ble enstemmig gjenvalgt.

4. Valg av 4 varamenn til styret. Som ny varamann i stedet for skoginspektør Ivar Ruden valgtes direktør David Een, Besserud, V. Aker. De øvrige varamenn, professor dr. Emil Korsmo, Oslo, godseier Jørgen Mathiesen og brukseier Oscar Collett, Oslo, ble gjenvalgt.

5. Ansettelse. Styrets ansettelse av landbrukskandidat Ole Lie som sekretær, og fornyet ansettelse av ingeniør A. Ording som torvteknisk konsulent, ble godkjent.

6. Valg av revisor. A/S Revision, Oslo, ble gjenvalgt som revisor for 1947.

Årsmøte.

Umiddelbart etter representantmøtet ble holdt årsmøte på samme sted. Møtet ble ledet av godseier Carl Løvenskiold.

Årsmelding og regnskap forelå og de viktigste poster ble referert. Årsmøtet hadde ingen bemerkninger til regnskap og årsmelding.

Valg av medlemmer til representantskapet:

Følgende uttredende medlemmer ble gjenvalgt:

Oberst Ebbe Astrup, Bestun.

Skogdirektør K. Sørhuus, Nordstrandshøgda.

Ingeniør E. Cappelen Knutsen, Borgestad.

Direktør Eyvind Wisth, Oppegård.

Konservator Johannes Lid, Aker.

Gårdbruker Hans Flaten, Fåberg.

Som nye medlemmer i stedet for statsråd Johan E. Mellbye, Hedmark, som hadde frabedt seg gjenvalg, og konsulent Knut Vethe som var innvalgt i styret, ble følgende valgt:

Konservator Halvor Rosendahl, Sandvika.

Gårdbruker Ole Rauk, Nes i Hallingdal.

De gjenstående representanter er:

Disponent Hj. Kielland, Lillestrøm.

Godseier W. Mohr, Fjøsanger.

Direktør Johs. Nore, Asker.

Disponent Per Schønning, Kongsvinger.

Landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim.

Landbruksingeniør Knut Vik, Homborsund.

Disponent Lars Egeberg, Moss.

Skogeier Severin Løvenskiold, Brandval, Finnskog.

Etter årsmøtet holdt direktør Aasulv Løddesøl foredrag med lysbilder om: «Jordødeleggelsen i kystbygdene og botemidler mot den».

Foredraget blir trykt i «Landbruksukens Forhandlinger» for 1947. Det vesentligste av foredraget finnes for øvrig i artikkelen: «Bren-selsproblemet i kystbygdene og jordødeleggelsen ved urasjonell torvdrift» som er trykt i dette nr. av tidsskriftet.

Etter foredraget fulgte en interessant diskusjon hvorav det viktigste er tatt inn nedenfor:

Diskusjon:

Formannen i Det norske myrselskap, godseier Carl Løvenskiold, takket først direktør Løddesøl for det klare og interessante foredrag og pekte på det store arbeide som Jordvernkomiteen hadde utført.

Stortingsmann Lunde, Sogn og Fjordane, pekte på at veispørsmålene var meget viktige. Det gjaldt å få veier såvel til de virkelige torvfelter som til bureisingsfeltene og setrene. Men stats-

bidragene var nå for små, folk maktet ikke å fullføre de planlagte veier. Han pekte i samme forbindelse på at det i hans distrikt var planlagt mange veier som neppe kom til utførelse hvis det ikke ble ydet større bidrag fra det offentliges side.

Han pekte videre på at premiering av skogplantingen hadde tilsynelatende vist lite nytte hittil i hans fylke, muligens fordi bare ca. 8—9 % av utmarka hittil var utskiftet her. Han mente dessuten at premien kr. 10.00 pr. dekar tilplantet areal var for liten. Taleren pekte også på at jordvernloven var nødvendig, bl. a. for å stanse den meningsløse lyngbrenning. Videre mente han det måtte la seg gjøre å få i stand et samarbeid mellom de indre lauvskogrike og de ytre brenselfattige bygder. Det måtte være berettiget med et transporttilskott her likedan som for driftsmidler for øvrig.

Gårdbruker Lars Kolås, Hordaland, uttalte at øygarens problemer interesserte ham sterkt, og han hadde inntrykk av at direktør Løddesøl hadde gjort et godt arbeide på dette område.

Han hadde personlig sett mye jordavskraping og syntes det var sørgelig at dette skulle få fortsette.

Den elektriske kraft måtte bli en del av redningen, det burde videre gis større tilskott til veier. Skogplantingen måtte støttes, premieringen for skogplanting var utmerket, men kr. 10.00 pr. dekar var for liten premie etter hans mening.

Videre mente han at geita måtte vike til fordel for skogen.

Ellers understreket taleren at det ikke var å vente så stor innsats fra den enkelte bruker, det offentlige måtte tre støttende til, og han spurte hvor mye som hittil var gjort fra statens side.

Skoginspektør Rolsted uttalte sin glede over de forslag som Jordvernkomiteen hadde framlagt, ikke minst de som angikk skogen. Han mente disse forslag var et godt grunnlag å bygge på. En måtte sette i gang en utstrakt agitasjon på dette område. Det var avgjørende å skape den rette mentalitet blant folk i sin alminnelighet.

Han nevnte at det bare i Hordabø herred var beplantet over 2 000 dekar av ungdomslagene, dessverre var en del ødelagt ved lyngbrann. Dette var også tilfelle i Rogaland. Det var derfor meget viktig at også lyngbrannen var tatt med i komiteens innstilling.

Statsvandelærer Trageton tok opp spørsmålet om det ikke var mulig å støtte skogreisningen på Vestlandet ved at en del av kulturavgiften på Østlandet ble brukt til beplanting av Vestlandet. På denne måte kunne skogen på Østlandet hjelpe opp skogen på Vestlandet.

Han var enig med Kolås i at elektrisiteten måtte utbygges, og mente mye ville være vunnet om en fikk ved og elektrisitet.

Direktør Løddesøl besvarte en del spørsmål som var frem satt av de foregående talere, bl. a. om samarbeide mellom de ytre og indre strøk for å skaffe brensel til de torvfattige bygder og om er-

faringen som var gjort med premiering av skogplantingen. Videre nevnte han de resultater som komiteens arbeide for øvrig hadde ført til, bl. a. veibygging og myruttappinger i Finnmark og de opprettede torvkonsulentstillinger for kystbygdene.

Landbrukssekretær B. J. Hovde, Nordland, framholdt at det var viktig å få jordvernloven vedtatt og å få beholde de nåværende torvkonsulenter.

Videre framholdt han at utbyggingen av landbruket i kystbygdene måtte foregå i takt med utbyggingen av fiskerinæringen. Han pekte på at fattigdommen i våre kystbygder nå skyldtes at fiskerinæringen var urasjonelt utbygd. Det var fare for at befolkningen på enkelte øyer hvor jordavskrapingen var verst, måtte flyttes i sin tid.

Formannen takket til slutt for de vektige innlegg. Han henstilte til de tilstedeværende representanter for administrasjonen og de stortingsmenn som deltok i møtet, at disse ville gjøre sitt til at denne for kystdistriktene så viktige sak nå måtte bli løst.

STATSGARANTI FOR AVSETNING AV MASKINTORV.

For å sikre neste vinters brenselforsyning har Stortinget besluttet å garantere avsetning av inntil 150.000 kbm maskintorv som blir tilvirket i driftsterminen 1947. Garantien vil omfatte den del av årets produksjon som ikke har funnet avsetning innen 1. mars 1948. De produsenter som ønsker garanti må sende søknad til Landbruksdepartementet, Tømmer- og Trelastkontoret, innen 1. juli 1947.

Hvis det innen fristens utløp skulle bli innmeldt mer enn 150.000 kbm torv, vil de innmeldte kvanta bli å redusere etter Landbruksdepartementets nærmere bestemmelser. Videre vil et hvert salg av torv komme til fradrag i det garanterte kvantum, slik at garantien faller bort etter hvert som torven selges.

Produsentene må underkaste seg den kontroll som Landbruksdepartementet finner påkrevet. Videre må produsentene følge de bestemmelser som fastsettes for behandling og levering av torv som skal overtas i henhold til garantien. Torven må således ikke opplegges i stakk under åpen himmel uten at stakken har forsvarlig tak av trelemmer o. likn. som sikrer torven mot fuktighet ovenfra og mest mulig også fra sidene. Likeledes må torven på forsvarlig måte være sikret mot fuktighet fra grunnen ved hensiktsmessig underlag. Garanti ytes ikke for torv som bare har vært oppkastet i haug under åpen himmel. Heller ikke for torv som er produsert så sent eller behandlet slik at den ikke formålstjenlig kan transporteres med bil, båt eller bane.

Torven må kappes i maksimal lengder av 30 cm, og ved de brukte